

EL TABAL MÀGIC

Hi havia un xiquet que tocava el tabal. Un dia de reis lí'n van regalar un nou i quan començà a tocar, eixia una música molt rara i tots els que la sentien es ficaven a ballar sense parar.

Pere es donà compte que eixe tabal no era normal, passava alguna cosa, era un tabal màgic.

Un dia, en festes del poble, isquè tota la colla de tabals i dolçaines a tocar a un passacarrer. Quan Pere volgué tocar, les baquetes començarem a tocar a soles i tota la gent començà a ballar sense parar. La gent cridava que pararen de tocar perquè estaven bojós. Les colles no sabien el que passava, no sabien perquè la gent no volia que tocaren. Quan més fort i més apresatocava Pere, la gent més ballava. Pere va dir que tot era pel seu tabal, que era màgic i la colla es reia d'ell. Pere els va dir que tocaren ells a soles i quan heu varen fer, s'adonaren que la gent no ballava. Pere només necessitava domar el seu tabal i parlar amb ell, tenien que ser sols una música. Així ho van fer, els dos van ser un. I quan va començar a tocar eixia una música super bonica.

A Pere començaren a contractar-lo pels pobles, i quan començava a tocar, la gent es quedava bocabadada, ballaven al seu so i gaudien moltíssim.

